

عنوان مقاله:

بررسی بعضی تجربیات در پخش سیلاب به عنوان روشی موثر در استفاده از آبهای نابهنگام

محل انتشار:

چهاردهمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

ریحانه نکویی - دانشجو، کارشناسی ارشد مهندسی آب و سازه های هیدرولیکی، گروه آب و محیط زیست، دانشکده عمران دانشگاه صنعتی امیرکبیر،

سعید جمالی - استادیار، گروه آب، دانشکده عمران دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

محمد مهدی آقایی - دانشجو، دکتری مهندسی آب، گروه مهندسی آب و محیط زیست، دانشکده مهندسی عمران دانشگاه صنعتی شریف

امیر رضا زراتی - گروه مهندسی آب و محیط زیست، دانشکده عمران دانشگاه صنعتی امیرکبیر

خلاصه مقاله:

بخش عمده ای از کشور ایران، اقلیم های خشک و نیمه خشک دارد و مشکل آب همواره در بسیاری از مناطق کشور وجود داشته است. در سال های اخیر با افزایش جمعیت و توسعه کشاورزی و صنعت، این چالش ابعاد گسترده تری به خود گرفته و به همین روی مهار آب و توسعه منابع آبی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. احداث سد به عنوان یکی از راه های اساسی کنترل سیلاب به شمار می رود. با اینکه احداث اصولی سدها خسارات انسانی و مالی ناشی از وقوع سیلاب ها را به حداقل رسانده، اما سدها با مشکلات زیست محیطی روبرو هستند. از طرفی ذخیره آب سیلاب در آبخوان از حیث حفظ کیفیت آب بسیار مناسب است، مسایل زیست محیطی کمی دارد و عمر بهره برداری از آن هم بسیار زیاد است. در حال حاضر برای استحصال آب با اهداف مورد نظر در ایران، از روش های مختلف تغذیه مصنوعی از جمله پخش سیلاب در آبخوان ها استفاده می شود. از نتایج اجرایی شبکه های پخش سیلاب علاوه بر کاهش خسارات ناشی از سیل می توان به تغذیه سفره های آب زیرزمینی، بهبود پوشش گیاهی، بهبود کیفیت آب آبخوان، کنترل فرسایش خاک و احیای مراتع اشاره کرد. مطالعه حاضر با هدف بررسی و تحلیل نتایج کمی و کیفی حاصل از اجرای این طرح ها در کشور و نهایتاً رفع نقاط ضعف سیستم های موجود و بهره گیری از فرصت های تغذیه مدیریت شده آبخوان به عنوان روشی مناسب برای ذخیره آب انجام شده است.

کلمات کلیدی:

تغذیه آبخوان، تغذیه مصنوعی، تغذیه مدیریت شده آبخوان، ذخیره سیلاب، پخش سیلاب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1012006>

